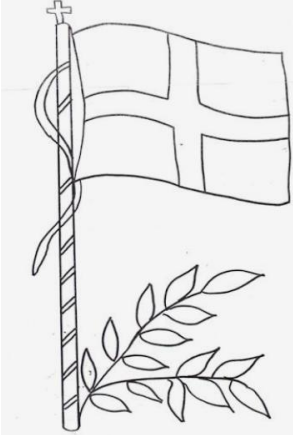

«Βροντούν της Πίνδου οι κορφές»

Βροντούν της Πίνδου οι κορφές
κι αντιλαλούν τα καταράχια,
πλαγιές βροντούν, σπηλιές και βράχια
κι ως τ' άστρα φτάνουν οι φωτιές

Τιμή σ' αυτούς που βροντερά
είπανε το "ΟΧΙ" κάποια μέρα!
Τιμή σε εκείνους που "αέρα"
με στήθη φώναζαν γερά.

Και των Ελλήνων τα παιδιά
σαν αετοί ορμούν στη μάχη,
κάθε κορφή κι αετοράχη
φωτίζει τώρα η Λευτεριά.

Κι αστράφτει η λόγχη κι αντηχεί
μια τρομερή ιαχή "αέρα"
σαν τούτη τη μεγάλη μέρα
άλλη δε γνώρισε η ψυχή.

